

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujnyel, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szö
4 fill., vastagabtt betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Molnár János
felelős szerkesztő.

dr. Ferényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy dísz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
tértértek szerint egy négyszög centim
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár
kedvezmény.

A német szerződés sorsa.

— márc. 7.

Az önálló vámterület, a nemzeti jegybank igen fontos kérdések, de előttük áll sorrendben a német kereskedelmi szerződés ügye, mert az előbbieket előbb el kell készíteni, ami időbe kerül, ellenben a német szerződés sürgősen aktuális, ezt haladéktalanul el kell intézni, akár úgy, hogy a parlament belenyugszik megkötésébe, vagy bele nem nyugszik és más expedienst keres, mely esetben az elintézés még sürgösebbé válik.

Meglehetős feltűnést kelt, hogy a német kormány 1906. március 1-re felmondja a ma fennálló osztrák-magyar-német kereskedelmi szerződést arra az esetre, hogy ha addig az új szerződés ratifikációi nem lennének kicserélhetők. Ennek az eljárásnak mindenestre nagy jelentősége van. Eddig nem is forgott fenn a szándék, hogy a fennálló szerződés egyáltalán felmondassék, mert hiszen létrejött az új szerződés, mely 1906. évi február 15-én életbe léphetett volna. Persze Berlinben ép úgy, mint Budapesten és Bécsben remélték, hogy e határidőig a megkötött új szerződés parlamenti elintézését is nyerhet. A német birodalmi gyűlésben ez ugyan már megtörtént, de a magyar válság a német kormánynál azt az aggodalmat keltette, hogy Budapesten az új szerződés

megszavazása nehézségekbe fog ütközni. Elővigyázatból és óvatosságból tehát mégis felmondotta a fennálló kereskedelmi szerződést, arra az esetre, ha az új szerződés a rendelkezésre álló egy év alatt Ausztria-Magyarországon a parlamentek által nem ratifikálnak. Ez a felmondás kétségtelenül mint intelem van a magyar és osztrák pártokhoz címezve és azt kívánja elérni, hogy a tárgyalások mesterségesen el ne huzassanak addig, míg a megszavazás már tárgyalanná válik. Ha tehát egy év alatt jóvá nem hagyják az új szerződést, a mai összeköttetést szerződésnélküli állapot fogja felváltani. Kétségtelen, hogy ebben presszió is van és a német kormány bizonyára reméli, hogy ennek hatása is lesz.

Németországban azt tartják, hogy Kossuth és pártja azt az álláspontot foglalja el, hogy a magyar kormány a szerződési tárgyalások megindítására tulajdonképpen nem volt feljogosítva és hogy eszerint a berlini megállapodások ipso jure hatálytalanok. A magyar törvény betűszerint való szövege értelmében Kossuth és pártjának igaza van, mert a Széll-formulában meg van az a kikötés, hogy szerződési tárgyalások csak az új autonóm vámtarifa parlamenti elintézése után indíthatók meg és az az elintézés még ma is hiányzik.

De még abban az esetben sincs a német-magyar-osztrák megállapodás biztosítva, ha a Kossuth és vele e tekintetben egyetértő Bánffy-párt a formahiányon túlhelyezne magát. A német-magyar-osztrák kereskedelmi szerződés megkötésénél ugyanis úgy Német-, mint Ausztria-Magyarország részéről föltételezve volt az osztrák-magyar gazdasági terület közösetése. Ha már most a közösség késik, a berlini szerződés elfogadása ugyszólván kivan zárva. A Kossuth- és a Bánffy-párt a választások előtt és után ismételve kijelentették, hogy semmi feltétel alatt nem hajlandók elállani programjuk azon részétől, mely Magyarországra nézve az önálló vámterület felállítását követeli. Azonkívül ott igen jól tudják, hogy a szabadelvű-pártban is van egy csoport, mely az önálló vámterületnek híve és, miután a vámkülönítés a magyar képviselőház többségi határozata alapján végre hajtható, tisztán Kossuthéktól és Bánffyéktól függ a vámsorompó felállításának elhatározása. A töréndház alig fog a képviselőház nagy többségi akaratának ellentállani.

Ha azonban Ausztria és Magyarország közt bekövetkezik a vámkülönítés, ezzel automatice eszik a közös vámtarifa, tehát az alap is, amelyen a kereskedelmi szerződés Ausztria-Magyarország és Németország közt felépült. Ausz-

tria és Magyarország kénytelen lenne ezek folytán új tarifákat megállapítani és ezek alapján önálló szerződési tárgyalásokat kezdeményezni, hacsak ki nem akarná tenni magát a két ország egy vámháboru kiszámíthatatlan következményeinek.

A németek meglehetősen sötétnek látják a magyar-osztrák-német kereskedelmi összeköttetések jövő kilátásait. Altalában azt hiszik azonban, hogy a diplomáciai megbeszéléseknel, melyek a szerződési tárgyalásokat megelőzték, Ausztria-Magyarország a vámterület közösségének fenntartását illetőleg bizonyos garanciákat nyújtott és azt egész bizonyosnak veszik, hogy a német kormány ily garanciákat követelt is.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A vármegyei igazoló választmány ülése folyó hó 6-án d. e. 9 órára lett összehíva a február hó 15-én megtartott általános bizottsági tagválasztás bíráta céljából. Az ülés dr. Molnár Béla elnök, Szentgyörgyi Vilmos, Dókus Mihály, dr. Rosenthal Sándor, Láczy Szabó László vál. tagok és Izsépy Zoltán jegyző részvételével tartott meg. Katinszky Geza és id. Meczner Gyula betegség folytán voltak távol, Malonyay Ferenc s dr. Ballagi Géza tagok pedig kimentették elmaradásukat.)

(A sátoraljajhelyi „Erzsébet” közkórházban rendszeresített állások betöltése. Dókus Gyula alispán az ujonnan épült „Erzsébet” közkórház-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

A remeteház.

A „Zemplén” számára írta: Kossuth Pál.

Nyár utója van, kéken terül a tiszta ég a város felett, ragyog a játszó napugár s bearanozza a házak tetejét káprázatos fényben törve meg az ablakokon.

Elhangzott a déli harangszó, a kollégium rácsos kapuján zajongva tódul ki a diáksereg, örül, mert délután szünetel az előadás; sietnek hazafelé, lassan oszlik a tömeg, ki erre, ki arra, míg végül csak három marad meg közülök a kapu előtt: Megyey Feri, Frencsák Laci, meg Tót Jani. Külsőjükön ítélve felsőbb osztályosok lehetnek. Elénk beszélgetésbe merültek, arról tanakodnak, hogy mivel töltsék el a gyönyörű délutánt?

„Tudjátok mit? — szólal meg Megyey — használjuk fel a remek időt, menjünk ki a szép természetbe, nem messze ide, * faluban lakik a nagybátyám, sétáljunk ki hozzá, szívesen látja az öreg a diákokat.”

Kész a terv, mindketten örömmel egyeznek bele társuk indítványába és sietnek haza ebédre, hogy azután korán utnak induljanak.

A széles országuton vigan halad a három diák, sietnek, mert rövidek a napok; majd letérve innen, utjuk

gyönyörű erdőn vezet keresztül: sárgulnak a levelek, ritkulnak a lombok, átszűrődik rajtuk a halvány napugár. A gyönyörű és élvezet ragyog arcukon, örülnek az arany szabadságnak s élvezik a szép természet bűvös varázsát. Kiérve az erdőből, kis falu szélére érnek; az alacsony, nádfedeles házikókból kíváncsi fejek kandikálnak elő, ritkán látnak itt városi jövevényeket.

Végig menve a kis falun, a földes ur lakához érnek. Nyulánk, magas fenyőfaktól környezve áll az egyszerű, régi, barátságos nemes kuria oszlopos tornáccal, falaira kigyózza fut fel a folyondár. A tornácon pipálgatva ül az öreg Megyey s már messziről üdvözli az érkező diákokat, magyaros vendéglátással leülteti őket maga köré s nemsokára előttük áll a boros kancsó, melynek mihamar fenekére néz a vidám társaság. Majd felállanak s a házigazda végig vezeti őket büszkeségén, a gyönyörű kerten. Százados, vén fák, bokrok, eserjék, hervadó virágok szomoruan hajtják le fonnyadt lombjaikat, siratva hulló ékességüket. Oly szomorú, de oly szép, oly megkapó ilyenkor e nagy kert. Az utcától magas kőfal választja el, alatta pedig hűsvízű folyó hömpölyög, lágyan susognak hajjai, halk csobogással mosva a parton álló szomorú fűzek lehajló ágait; egy-egy levélke hull alá, magával ragadja az ár és viszi, viszi a távol messzeségbe...

Szomorú fűzek árnyékában kis, nádfedeles házikó áll, falai fából vannak összetakolva, ablakai betörve, az ajtó bedől; üres, elhagyott e kis épület. Mi sem zavarja meg a felséges esendőt, csak a hulló levelek zizegő csörgése s a szemöldökfában őrölt szű egyhangú peregetése hallható. A közelben sirhant domborodik, a házikó volt gazdája alussza örök álmát esendben, háborítlanul...

A sétalók megállanak s némán szemlélik a roskadozó házat, az öreg is hallgat s méla kegyelettel tekint e bús sirhalomra.

„Ez a remeteház — szólal meg az ifjú Megyey — melyről nektek az uton beszéltem, itt lakott Zénó, a nagy szabadsághős”. Majd nagybátyjához fordul s kéri, mondja el nekik a lengyel történetét. Az öreg tüstént késznek nyilatkozik, leül a sir mellett álló padra, hallgatói köréje helyezkednek s figyelemmel hallgatják beszédét.

„Ezernyolcszáznegyvennyolcat írtak akkor, mikor megszólaltak a kürtök, hangzottak a csatadalok, s ifjú, férfi, lelkesedve sietett a csatárra alkotmányunk, szent szabadságunk védelmére. En is köztük voltam, mint hadnagy vonultam be s mint százados jöttem haza. Tél végén történt, tavaszodni kezdett, hogy egy este ádáz, heves esata után sátorunkba nyugodni tértünk; megvertük az ellenséget, de fáradtak voltunk mind-

anyian; aludni alig lehetett, egyrészt, mert féltünk elleneink orvtámadásától, kiket a bosszu könnyen eselre tüzelhetett, másrészt a kegyetlen hideg, a fekhelyek hiánya, a szórványos talaj gördítették elénk nagy akadályokat. De a kiállt csapat elhasznált szalmából, régi pokrócokból fekhelyet hevenyészett össze s lassanként elnyomta az álmot. En az őrszemeket ellenőrzendő le sem feküdtem, mert egyedül álva a század élén, én voltam felelős mindenért. Ponyvából ösztakolt tiszti sátorunkban hordágyakon horkoltak alantas tisztjeim én meg bosszusan jártam fel-alá, süvített be a hideg tavaszi szél s fáztam kegyetlenül. Egyszer csak lépések zaja ébresztett fel merengésemből, néhány előrs közelgett durva, szitkozódó szavakkal s jelentették, hogy egy kémet fogtak el. Hosszu, fekete köpenybe burkolt alak lépdelt közöttük, ruhája vizes, sáros volt s csakugy didergett a hideg éjben. Bekisérték a sátorba, én pedig, hogy jól megnézhessem, oda veztettem a pislogó mécs elé. Karcsu, magas férfi volt, fénylő szemében a bátorság és elszántság tündökölt, beesett, sápadt arcát fekete bajusz és szakál fedte, nemes arevonásából és egész magatartásáról tüstént megismertem, hogy nem közönséges emberrel van dolgom s esendre intém a káromkodó katonákat.

Most megszólal az elfogott remegő, erőtlén hangon, mindjárt lát-

nál rendszeresített és 1905. évi május hó 1-én elfoglalandó, 2000 kor. fizetés, 400 kor. lakbérrel jutalmazott két osztály-főorvosi, 1600 kor. fizetés és a kórházban természetbeni lakással javadalmazott két segédorvosi, továbbá 1905. évi április hó 1-én elfoglalandó 160 korona fizetés és a kórházban természetbeni lakással javadalmazott gondnoki; továbbá az 1400 korona fizetés és 400 korona lakbérrel javadalmazott ellenőri, valamint az 1200 korona fizetés és 200 korona lakbérrel javadalmazott irnoki állásra, ezenkívül 800 korona fizetés és a kórházban természetbeni lakással javadalmazott gépészi, továbbá a 700 korona fizetés és a kórházban természetbeni lakással javadalmazott kapusi; valamint az 520 korona fizetés és a kórházban természetbeni lakással javadalmazott két házi szolgai állásra pályázatot nyitott és felhívta a pályázni szándékozókat, hogy születési anyakönyvi kivonat, erkölcsi bizonyítvány, katonakönyv és eddigi alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeket hozzá folyó évi március hó 25-ig adják be. A pályázatok kiírása örvendetes annál inkább, mivel azokból kitűnik, hogy az új kórház megnyitása csak muló idők kérdése már. A kiírt pályázatok kapcsán Zemplénvármegye díszes, új kórházáról, közegészségügyi jelentőségéről legközelebbi számunk egyik cikkében emlékezünk meg.

A „Katholikus kör” dalárdájának hangversenye.

— Saját tudósítónktól. —

— márc. 7.

A sátoraljaujhelyi katolikus kör f. hó 6-án tartotta meg hangversenyyel összekötött tánemulását a városi színházban.

Mindazok, akik e kedves, magas színvonalon álló hangversenyen s az utána következő fesztelen kedélyű, hangulatos tánemulatságon jelen voltak, azt az impressziót szereztek maguknak, hogy ilyen farsangi mulatságunk még nem volt a szezonban.

Mindenképen érdekes tanulságokat szerezhetett magának mindaz, ki résztvett ezen estén a városi színházban. Láthatta azt, hogy egy felekezeti kör mulatságát mint karolták fel felekezeti különbség nélkül, láthatta azt, — amit sajnós! oly ritkán láthatunk itt — hogy városunk legintelligensebb elemei mint forrtak

tam, hogy nehezebbre esik a magyar beszéd. „En régen már akartam idejönni, beszélni a kapitány urat csak egy magába, nála kard van, én nála semmi nincsen, nem kell félni.”

Megértve, hogy egyedül akar velem beszélni, kiküldtem embereimet megparancsolva nekik, hogy az ajtóban állva ügyeljenek, ha menekülni akarna, lelőhetik. Aztán kérdőleg tekintettem a szánalomgerjesztő alakra s fejemmel intettem, hogy beszéljen.

Ő félve tekintett körül, de látva mély álomba merült tisztársaimat, halk, mintegy suttogó hangon elbeszélte, hogy egyenesen Lengyelországból jött, hol eddig boldogan élt, mint egy gazdag grófi családnak, az ő szülei a szegények közt szétosztva elhatározta, hogy átjön Magyarországra, pártunkra áll s velünk együtt küzd az ellenséggel szemben.

Eleinte kételkedve néztem halvány, kék szemei közé, de a szenvedő arc, a szabadságért hevülő tekintet láttára, az őszinte, leplezetlen vallomás hallatára kezemet nyújtám neki s bajtársammá fogadtam. A hála és örömszülte könnyek hullottak alá sápadt arcán, vállamra borult és sirt keservesen; zokogva vallotta be, hogy hűlenül megcsalt szívére a halált kereste gyógyító balszámul, most küzdeni akar e bátor, elszánt hadsereg féltett kincséért, szabadságáért...

össze osztály- és rangkülönbség nélkül társadalmunk polgárrétegével, láthatta és tapasztalhatta azt, hogy ez az ifjú kör, mint hódít magának minduntalan nagyobb és nagyobb teret s mint válik elsőrangú tényezővé a kebelében alakult dalárda a szakszerű vezetés alatt, mint erősödik folytonosan vezetői öröme és erkölcsi jutalmával.

S mindezen tapasztalatok felé láthatott egy magas nivóju, minden tekintetben sikerült hangversenyt s egy kedélytelt, temperamentumos mulatságot, melyről minden résztvevő a legszebb emlékekkel tért haza.

A hangversenyt 8 órakor nyitották meg. Nem emlékezünk meg ez alkalommal a szereplőkről külön-külön, nehogy az kiszorítsa azon nagyon fontos tapasztalatok recenziójának regisztrálását, melyet ez alkalommal feljegyezni szükségesnek tartunk, hiszen a szereplők ugyis eléggé megkapták erkölcsi jutalmazásukat a jelenlét disztigált közönségtől, mely fel-felcsendülő tapsviharral fejezte ki elismerését Borecsik Margit, Neubauer Miksáné, Molnár Gyuláné, Osváth Margit és Vitéz Béláné urhölgyeknek, a szereplő uraknak, a dalárdának és Szappanos Imrénnek — ki ennek az egész mulatságnak lelke, rendezője volt s aki igaz lelkesedéssel, fáradhatlan buzgósággal működött a siker érdekében, melynek orosz-lánrésze az övé.

Aki ismeri a mi társadalmi viszonyainkat s azt a szoros kasztrendszert, mely társadalmunk rétegeit egymástól különválasztja szinte áthidalhatatlan úrral: igaz örömmel vehette észre azt, hogy a „Katholikus kör” mely ezeknek az ellentéteknek elsimitásában már régen fontos missziót teljesít: legutóbbi tánemulatságával már elérte célját.

Mindannak, aki a dolgok mélyére lát: észre kellett venni azon örvendetes jelenséget, hogy leginkább a „Katholikus-kör” mulatságai azok, melyek a társaság különböző rétegeit összehozzák s a „Katholikus-kör”-nek ily irányu térfoglalása, szinte észrevétlen akciója már most — rövid munka után — a legszebb eredményeket hozta létre, oly eredményeket, melylyel városunk egyetlen társasága sem dicsekedhetik.

A tegnapi lezajlott mulatságon olyan kétségtelen jeleket vettük e téren való sikeres munkálkodásának,

Hajnaltól, mikor újra megharsantak a kürtök, mertem állt hadnagy ruhában.

Néhány nap mulva heves esatánk volt, süvített fejként felett a golyó, dörgött az ágyú, csillogtak a kardok, hullottak a harcok. Én a csata hevében messze előrelövogtam, kis csapatom hűen követett. Egyszer azonban ijedten veszem észre, hogy katonáimat öldöklő szorítja hátra az ellenség pusztító tüze, én pedig minden oldalról körül vagyok véve. Az osztrák kapitány kárörvendő areál közeledett felém, hogy elfogasson; de én elhatározva a legvégsőkre a nyereg kápából pisztolyt rántva elő, löni akartam. E pillanatban őriási harsány hangzik fel hátam mögött: kis csapatom volt! Futást színelve oldalról támadta meg a mitsem gyanító osztrákokat. Elöl az új hadnagy, Narbout Zénó rohant buzdítva a sereget, balkezeiben Mária zászlót, jobbában öldöklő kardját tartva, s nemsokára csufos futásban menekült a gyáva hadsereg. Az osztrák kapitány mesziről ordított felém boszut lihegve, hogy este a sik mezőn vár reám, jelenjek meg párviadala.

Barátságatlan, hideg márciusi este volt, hideg szél fujt és hordta a havas esőt, a nap régen alászált, szürke köd nehezedett a sik rónaságra. Az éhség és fáradtságtól gyötört katonák fáradtan feküdtek a sátrakban; én

látva a zsufolt páholyokat és a termet, mely városunk legkülönbözőbb rétegeit olvasztotta egybe, hogy nem habozhatunk ez örvendetes tényre a közfigyelmet ráirányítani.

Fontosnak tartjuk ezt annál inkább, mert nincs városunkban társaskör, vagy egyesület, mely e cél érdekében ily rövid idő alatt ily kétségtelen eredményt tudott volna elérni.

Magát az ifjú dalárdát s szakavatott vezetőjét Szappanos Imrét külön dicséret illeti. A hangversenyt a dalárda éneke nyitotta meg és zárta be, s e két műsor szám is elég volt arra, hogy a „Katholikus kör” kebelében alakult dalárda működése elé a legszebb reményeket fűzzük.

A tulajdonképeni tánemulatság este fél 11 órakor kezdődött meg és a hajnali órákig tartott kitaró animóval. Az első négyest, melyre mintegy száz pár állott fel, Adriányi Béla rendezte. A zenét Jónás Janesi bandája szolgáltatta ehhez a vidám, farsangvégi mulatsághoz, mely méltó arra, hogy első helyre írjuk farsangi krónikánk lapjain... np.

HIREK.

Farsang után.

— márc. 7.

Egy szaka sincs az évnek, a melyet olyan nehezen várnak fiatal hölgyeink, mint a zordon télnek azt a néhány hetét, amit a naptárcsinálók farsangnak neveztek el valamikor. Mert hiszen ékes a május, nyíló virágával, zöld lombjaival, madárdalával; szép a nyár, rringó kalászaival; kedves az őszi, érett gyümölcseivel; szép a zuzmarás december is, csillogó fehér havával, — oh de szebb, százszor szebb és dicsőbb mind ennél január—február gyermeke: a farsang, a kedves farsang! Bőséges tárháza, kutféje, forrása annyi bálnak, vigalomnak s egyesítője sok egymásért dobogó, szerelemmel telt szívnek.

De bármennyire várva-várt s ünnepelt legyen is Farsang ő kegyelme, bármennyire örömmel, boldogsággal kecségtessen is, de viszont sok, nagyon sok csalódást szokott hozni s igen régen zeng már a hazában hushagyó kedd után, mikor a kedves farsang egy egész évre elszenderedik, hogy:

Hushagyó, hushagyó.
Engem itthon hagyó!

magamhoz vettem pisztolyomat, élesre fent kardomat s észrevétlenül kisiettem a táborból, hogy idejekorán a párviadal színhelyére érjek. Az osztrák tiszt néhány perccel később érkezett. Mindkettőnk arcáról és szeméből szikrázott a düh, hisz oly régen vártunk már egy döntő összeesapásra.

„Itt halsz meg lázadó kutya”, kiáltott fel a vérengző ember s mielőtt én még elkészülhettem volna, kardot rántva mély sebet ejtett homlokomon. Hirtelen elhomályosodott velem minden, csak arra emlékszem, hogy a lengyel — ki tudtomon kívül utánam sietett — egy fatörzs mögül előrontva vérszomjasan rohant a menekülő tiszt után; aztán két lövést hallottam és kínos, mély halálhörgést. Többre nem emlékszem, mert eszméletlenül terültem el a földön...

Mire magamhoz tértem, sátramban feküdtem ágyamon s a lengyel egész éjjel könyes szemmel bogatta mély sebemet, tőle tudtam meg, hogy az osztrák tiszt többé nem él.

Néhány nap mulva talpon voltam, felkeltem ágyamból s átölelve most már legjobb barátomat, életem megmentőjét, összecsozóltam izzó homlokát. E perctől fogva elválhatatlan, jó barátok voltunk.

1849 augusztus 13-án letettük a fegyvert Világosan. Ott állt mellettünk, együtt borultunk le kedves fegyverünkre, együtt sirtunk szomorú

Igaz, hogy csak a falvak, puszták apró házaiban busong ez az ismeretes szomorú ének, de értik, érzik annak mély jelentőségét a nagy házak, paloták parfümös hölgyei is, míg az emberiség öregebb, tapasztaltabb része eme böles mondással nyugszik meg a világ kérelhetetlen rendjében: „Farsang után bőjt következik.”

De hát mire való mind ez az elmélkedés? A farsang azért csak olyan marad mindig, amilyen volt s megbízhatatlan természetét bizony senki kedvéért sem fogja megváltoztatni, bármennyire szóljuk, szapuljuk is.

Jobb is hát, ha e helyett elmerengünk az imént elmúlt farsang néhány képén és egy pillanatra visszavarázsoljuk a hűshagyóval eltűnt szép estéket.

... Ott látunk egy bálterembe bevonuló családot. Elöl vezet a rendező a család szemefényét, nyomban utána a mama, ki harca készen igazít kesztyűjén még egyet, míg a jámbor apa a sok mindenféle levett belépők, boák stb. elhelyezéséről gondoskodik. Szegénynek nem csak azok árát kellett kiszoritani, hanem ráadásul még helyet is kell keresnie a sok cók-móknak!

Megered aztán a tánc. Járja a négyes, a keringő, a csárdás, meg egyéb. S haj! egy-egy csillagot hány hő szívi lovag rajong körül, míg a másikat ott felejtik ülve, petrezselymet árulni. Nem esoda, ha a mama szíve is keservvel, méreggel lesz tele. Az öreg papát kevésbé bántja ez, nagyobb baj az neki, hogy a ruhák sincsenek még kifizetve, meg hogy nagyon meleg van. Mennyivel okosabb volna ennél, ha ő most a körben — kaláberneze vagy tarokkozna... De hát hiába! az apának is vannak ám kötelességei.

Amott tovább egy pár kérdésműlt őstáncos alakját ismerjük fel. Táncbeli kötelmeiknek annak idején hősiesen tettek eleget s ennek fel-emelő tudatában — meg mivel már kissé a lábak is mintha meggyengültek volna — most már csak mint nézők, műbírálok és szakértők szerepelnek. De azért kicsipik magukat annak rendje és módja szerint, egy-egy hatalmas chrysanthemumot sem felejtenek el a gomblyukaikba tűzni s karba öltve nem esökkenő, igaz odaadással, őszinte, lankadatlan buzgalommal nézik a magok körül lejtő párokat! — Hej! de nem is régen

könyveket hazánk elveszett szabadsága felett. Ő hazajött velem kis falumba, ő lakott e házikóba több hónapokon keresztül. Ismét felöltötte hosszú köpenyét s esendben, bánatosan élte napjait, mint egy jámbor remete. En mindig vele voltam, együtt üldögéltünk a szomorú füzek alatt s órákig elbeszélgettünk a régi, elmúlt időről...

De fájdalom, valaki besugta, hogy a jámbor remete nem más, mint a lángelkü hős, Narbout Zénó. Egy este jelentik nekem, hogy a remetét pandurok keresik. Aggodalommal telt szívvel rohantam ide, hogy őt menekülésre bírjam, de sehol se találtam. Osszejártam a kertet, lesiettem a vizpartjára s elhült bennem a vér... hosszú, fekete köpenye ott feküdt a parton, kalapja mellé egy levelke volt tűzve s rajta e néhány szó:

„Isten veled önzetlen barát! nem akartam a hóhér kínzó kezei kerülni; itt temetess el engem, itt voltam boldog.”

Másnap kifogták holttestét; itt nyugszik ő, az én kedves, jó barátom.

Az öreg zokogva borult a néma sirhantra s mohón csókolta az egyszerű, korhadt fakeresztet.

A három diák esendben, gondolatokba merülve halad a város felé; arcukba ragyognak a hegyek mögé alábanyató nap vérvörös sugarai, s hátok megett búsán esendül meg a kis falu harangja.

volt, amikor ők voltak az est hősei és most — csak szemlélői.

A bálnak is vége. Nagy az öltözökös, burkolódzás. Kiki csalódottan, vagy örömtől, boldogságtól dobogó szívvel gondol vissza az elmúlt bálra... És így az elmúlt farsangra is!

kf.

Március tizenöt. Pár nap van hátra csupán és újra évfordulója hoz érünk ama dicső, legendás március tizenötnek, a magyar szabadság újrábredése dicső, szép napjának. És a nagy nemzeti ünnep küszöbén már több oldalról érkeznek hozzánk tudósítások, a melyek a nap ünneplését az alantokban foglalva hirdetik.

A rom. kath. főgimn. márciusi ünnepe. A helybeli rom. kath. főgimnázium ifjusága márc. hó 15-én d. e. tíz és fél óraker hazafias ünnepélyt rendez a vármegyeháza nagyertermében a következő műsossal: 1. Bathányi induló, előadja a zenekar. 2. Abrányi: Március 15-én: szavalja: Somogyi Bertalan VIII. o. t. 3. Hubay Talpra Magyar, énekl: az ifj. zenekar. 4. Magyarok Istene Petőfitől szavalja: Brösztli Gábor VII. o. t. 5. Petőfi Csatala, előadja: az ének- és zenekar. 6. Ünnepi beszéd, mondja: Mechner Tibor az önképző-kör elnöke. 7. Alföldi bucsu hangok: a zenekar. 8. Kossuth Lajos azt üzenté, énekl: az énekkar. Az ünnepséget fél 10 óraker szent-mise előzi meg, a kegyesrendiek templomában.

A sátoraljaujhelyi függetlenségi-kör ez évben is pártkülömbőség nélkül rendezendő ünnepélyvel kívánja március 15-ét megünnepelni, mely alkalomból a következő körlevelet intézte a város közönségéhez: A sátoraljaujhelyi függetlenségi kör választmányja nemzeti ébredésünk nagy ünnepét március 15-ét a város közönsége által pártkülömbőség nélkül rendezendő ünnepel óhajtaná megülni. Tisztelettel felkérem azért, méltóztatásuk ennek megbeszélése végett f. hó 7-én, kedden délután 6 óraker a függetlenségi kör helyiségében megjelenni. Hazafias tisztelettel: **Pekáry Gyula**, a függetlenségi kör elnöke.

A sárospataki főiskola ez évben is fényes ünnepséggel fog adózni a nap emlékének. Március 15-én délelőtt a ref. templomban istentisztelet lesz, délután pedig a főiskola imatermében lesz hazafias ünnepély, gazdag hazafias műsossal. A főiskolai énekkar ez alkalommal számos új kuruc dalt mutat be. Este pedig a városháza termeiben táncmulatság fogja bezárni az ünnepségek sorát.

Március 15-ének ünneplése Tokajban. A felejtethetlen nagy nap emlékére a tokaji Társaskör szokatlan fénytel fogja ez idén megünnepelni. Alapításának első évében, annak öröme s a nemzeti dicső mult emlékére fényes matiné rendez az „Aranyas” szálló nagy termében d. e. 11 óraker. A tagok nemes versenyre keltek a műsor számainak kitöltésében s így minden gond nélkül állapították meg azt. A matiné a következő sorrendben fog lefolyni: 1. Elnöki megnyitó, tartja dr. Plathy Zsigmond járásbíró, a társaskör elnöke. 2. Hymnus. Enekl a társaskör dalárdája a közönség közreműködésével. 3. Hazafias költemény. Szavalja Pekáry Anna urhölgy. 4. Ünnepi beszéd, tartja Mikola Árpád m. kir. postafőnök. 5. Szavalt. Előadja dr. Hunyor Sándor ügyvéd. 6. Szózat. Enekl a társaskör dalárdája a közönséggel. Az ünnepélyre az egész társaskör hazafias lelkesedéssel készül, az a nagy nap előtt falragaszokozni, is tudatni fogja s egyben meghívja arra Tokaj város hazafias közönségét. Este 7 óraker a Weisz-féle vendéglőjében, a nemzeti ünnep tiszteletére társas vacsorát rendez, melyen hölgyek is részt vesznek. Erre a társaskör minden intelligens egyént ezuton meghív és szívesen lát. Külön meghívókat nem ad ki. Egy teríték ára 2 korona

s jelentkezhetni szóbeli vagy írásbeli uton március 12-éig lehet egy a m. kir. postahivatalnál, mint az egylet titkára, Lengyel Mihály polg. iskolai tanárnál. — A tokaji Kaszinó és a polgári kör együttesen fogja rendezni az idén március idusának ünneplését.

— Megüresedett tanszék. Dr. Tüdös Istvánt, a sárospataki theologia kiváló tanárát, miskolci lelkészszé választották meg. A főiskola igazgató tanácsának határozatából pályázat is van hirdetve Tüdös tanszékére. A pályázati határidő március 31.

— Tanügyi áthelyezés. A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter, Spák Mihály okleveles tanítót a zemplén-turányi (sztrópkói járás) állami elemi iskolához helyezte át.

— Négy bál. Utolsó farsang napján, ma este nincs a városban nyilvános multság, annál több esett azonban a farsang három napjára. Szombaton, folyó hó 4-én a gyártelepi dal-, zene- és önképző-kör tartotta jelmez estélyét a városi színházban. E multságáról lapunk olvasói Alarcos bál cím alatt találhatnak hírvonatunkban tudósítást. Másnap, vasárnap este ugyancsak a városi színházban a közönségnek jóval esélyesebb érdekklése mellett zajlott le a eszmadiaipartestület bálja. Itten éppen azért, mert kényelmesen folyhatott a tánc, a kedv kitünő volt és a táncoló párok kifogyhatatlan animóval járták a táncot egész reggelig. Ennek a táncmultságának föitetlenül nagyobb közönsége lett volna, ha nem rendeznek mostanában annyi multságot, melyet nagyobbára egy közönség látogat. A harmadik bál a famunkásoké volt, melyet a „Magyar Király” tánctermében tartottak vasárnap. Közönség itt is szép számmal volt és táncolt vígan reggelig. A negyedik és e farsangban az utolsó multság a helybeli katolikus kör kebelében alakult dalárda hangversenyvel egybekötött táncvigalma volt, mely méltó befejezését képezte az idei farsangi multságoknak. Erről a hangversenyről és az azt követő táncmultságról lapunk más helyén írunk.

— Eljegyzés. Ifjabb *Vadászy Pál*, a miskolci 10-ik honvéd gyalog ezred főhadnagya jegyet váltott *Apostol Emma* urleánnyal Szerenesen.

— Alarcos bál. A városi színház folyó hó 4-én igen érdekes külső képet öltött. A gyártelepi dal-, zene- és önképzőkör tartotta meg ugyanis e napon alarcos bálját, melyen a jelen volt közönség zsufolásig megtöltötte egy a páholyokat, mint magát a tulajdonképeni termet. A zenét a gyártelepi zenekar s *Jónás Janesi* bandája szolgáltatta. Érdekes és szerfelett vonzó képet nyújtott a szemlélőnek a sok jelmez alak, az ügyes pierettek, lovagok, babyk s a costumok szingazdag változatossága. A rendezők fáradságát busásan jutalmazta a siker. A teremben mozdulni alig lehetett s épen ezért a esárdás uralkodott még a tourok felett is. Ez volt az egyetlen tánc, melyet valahogyan táncolni lehetett. A hangulat természetesen eleven volt s a kedélyeket a dominók mókái villanyozták fel. 12 óráig hullámozott a teremben fel s alá kaledoskopszerű forgatag, aztán következett a meglepetések órája, mikor az alarcokat levették viselőik. Isten tudja, hogy hány operett-librettóra való témát lehetett volna ott megszerezni hamarjában. A bál fél 5 óráig tartott a legfesztelebb kedélyhangulatban.

— Állatfelhajtásos vásár volt ma Ujhelyben, melynek eredménye közepes volt. A felhajtott állatok között legnagyobb számmal volt a szarvasmarha, azonkívül sok ló is eladásra került.

— Ha a ló részeg. Éjjeli időben poroszkált hazafelé *Mihályi István* két takarmányhiányban nevelt paripával. Kocsija előtt nagy igyekvés-sel buzgókodtak a kipróbált gebék, az ülésen pedig dülleszkedett ő, feje hol a jobb, hol a bal oldalra lógott, mert huzta lefelé a sok gond, az álom, meg a beszédett sok ital. Egyszer csak dőccen egyet a kocsit és befordul az árokba lovastul, gazdástul együtt. Kevés idő múlva fölszedték az atyafit az arra menők. Megindult erre természetesen a panasz, hogy ilyen rossz az ut, olyan veszedelmes az árok, meg aztán és ezzel argumentált utoljára a gazda, — mit tehet ő róla, ha felfordult a kocsit, mikor részeg volt az a két atkozott lóva, pedig igazán nem tudja hol is pálinkázhattak be, hisz mindig velük volt.

— Farsangi multság Sztrópkón. Febr. hó 26-án hangversenyvel egybekötött táncmultságot rendeztek a sztrópkói állami iskola termeiben az iskola könyvtára javára. Feszteleg jó hangulat, vidám derűs kedély ütött tanyát a multságban, mely ilyen körülmények között a reggeli órákba belenyúlt. A hangverseny gazdag műsora rendkívül érdekesen folyt le, különösen *Tost Lászlóné* és *Lukase-wies Valér* remek szép zongora játéka, valamint *Stefanyák Antal* és *Vankovics Béla* hegedűjátékukkal szereztek kedélyes percek a hallgató közönségnek, játékuikért viharos tapsokkal honorálták. Továbbá *Boross Géza* és *Farkas József* tréfás szavaltat keltettek derűs hangulatot. A hangverseny fénypontját *Darázs Gizi Simon* Judit szavaltata képezte. Olyan remekül sikerült, hogy a disztinyált uri társaság elragadtatásának jeleit hangos ovációkban fejezte ki. Az urhölgy talentumos szavaltata még hivatalos egyének is elismerést szerzett volna.

— A favágó kalandja. Az elmúlt napokban egy palotai lakos, jelenleg favágó a esebínei erdősegekben, épen az erdő felé tartott, midőn egy jól táplált vadkan felé rontott, s egy hatalmas sebet ejtett a térdkalácsán. A szerény igényű vadkan onnan a közeli faluba rohant, ahol egy ház nyitott pitvarába jutott. Itt egy hor-dócska káposzta állott, melynek elfogyasztásához a vadkan nyomban hozzá is látott. A ház népe a hivatlan vendég látására fellármázta a falut s az összesereglett férfiak egy kertbe kergettek, ahol a magas hóban könnyen ment a lelése. — A békés emberek testvériesen osztozkodtak a jó prédán s bizonyára sokáig fognak visszaemlékezni a hivatlan, de jó vendégre.

— Rendőrkapitányság februári havi tevékenysége. A személy és vagyon biztonság általában kielégítő volt. Lopás büntette 2, lopás vétsége 11, egyéb büneset vagy vétség 10 esetben fordult elő, illetőleg annyiszor fogatosítottatott nyomozás. 69 kihágási ügy fordult elő. Mint a közbiztonságra veszélyes idegen illetőségű egyén eltoloncoltatott és kiutasított 18. Beérkezett összesen 661 úgydarab. Ebből a rendőrkapitány elintéztett 187, r. alkaptány elintéztett 103, r. biztos 95, r. tollnok 108 darabot.

IRODALOM.

A Vasárnapi Könyvtár új füzetei. Örömmel látjuk ennek a piros borítéku, kedves formájú, népszerű vállalatnak most megjelent új füzeit. Három füzet az különösen, ami meg- ragadja az új sorozatból a figyelmünket. Mind a hármát Szívós Béla írta, irodalmunknak ez a régi szorgalmas munkása, aki nagy képzettségével bámulatosan tud a nép lelkéhez alkalmazkodni. Két füzetben az állatvilág esodáiról beszél, a majmokról, az emlősökről, a madarakról, a hüllőkről, a halakról és a rovarokról, színes, magyaros nyelven, nem száraz természetrajzot írván, hanem az állatvilág életét festvén meg, érdekesen és élvez-

zetesen és valószerűen. Harmadik munkájában (A természet esodái) a természet meglepő tüneményeit ismer-teti, az óriási fákat, a föld változásait, a esodás sziklakat és lengő köveket, az orkákat és viharokat, a hulló esillagokat és a légköri tüneményeket. Igen jó munka az új sorozat 11. és 12. számú füzeté, *Vetési László* Bol-dogházi Esték című tanulságos története a magyar nép szátnára. Végül átdolgozott új kiadása jelent meg a Vasárnapi Könyvtárban, *Fényes Elek*: Északarkai Utazásai első részének, a mely a mult század közepe tájáig ismerteti a művelt nemzeteknek az északi sark felé törekvő expedicióit. Minden füzetet számos szép kép ékesít, s egy-egy vaskos füzetnek csak 40 fillér az ára. A Vasárnapi Könyvtárt a Fraklin-Társulat adta ki.

KÖZGAZDASÁG.

Heti jelentés a tőzsdeforgalomról és a pénzücről.

Budapest, 1905. márc. 6.

(A „Hermes” jelentése.) A belpolitikai viszonyokban még egyre fen-nálló bizonytalanság dacára is, a tőzsdének utolsó jelentésükben említett szilárduló irányzata az elmúlt héten is fokozódott. E körülmény első sor-ban arra vezetendő vissza, hogy a világ valamennyi számottevő pénz-piacán a pénzűbőség folyton nagyobb mérveket ölt, aminek folytán a takarékpenziári és bankbetétek kamatté-telei annyira lesüllyednek, hogy a közönség szükségesnek látja, hogy tő-kéjének kedvezőbb kamatoztatását másutt, tehát mint legközelebb fekvőt, szolid értékpapírok beszerzése által keresse.

A befektetési értékek mellett a részvények legnagyobb része is árfo-lyamemelkedést tüntet fel, mivel a legtöbb vállalatnak az elmúlt év-eredményt kimutató mérlegei a ke-reskedelemnek és iparnak oly ked-vező alakulásáról tesznek bizonyoságot, hogy a közönségnek e papírokba helyezett bizalma hosszú idő után kezd ismét visszatérni.

Részvények közül a budapesti közuti vaspálya részvények, továbbá a rimamurányi részvények, első magyar általános biztosító társasági részvé-nyek részesültek fokozott figyelemben, és ezenkívül magyar cukoripar és brassói cellulose gyár részvények is még mindég élénk kereslet tárgyát képezik. E papírok tüntetik fel a leg-jelentékenyebb árfolyam emelkedése-ket, de része volt ily árfolyásban egyéb részvényeknek is.

A nevezetesebb értékpapírok ár-folyamváltozásai a lefolyt héten kö-vetkezőképen alakultak.

4 százalékos magyar koronájá-radék: 98.40; Magyar hitelrészvény: 792.75; Rimamurányi vasmű rész-vény: 540.25; Első Magyar Általános biztosító részvény társaság: 8850; Magyar cukor részvény: 1955.

NYILT TÉR. *)

Nyilatkozat.

A „Felsőmagyarországi Hírlap” február hó 25-iki számában *Kellner Győző* által aláírt cikkre csak annyit felelek, hogy vele szemben épen úgy járok el, mint atyjával, feljelentettem az illetékes helyen.

A közleményre nézve pedig meg-jegyzem, hogy valótlán; azon szabály nem az én, hanem az ő atyja idejé-ben, amikor őrmester volt szervezte-tett; a többit a tárgyaláson elvégez-zük.

Sátoraljaujhely, 1905. márc. 7.

Vass István,
r. őrmester

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Kiadótulajdonos: **Éblert Gyula.**

MEGHÍVÓ.

A felszámolás alatt álló „Tokaj-hegyaljai cognacgyár részvénytársaság” folyó évi március hó 26-án d. e. 10 órakor Sátoraljaujhelyben, a városháza tanácstermében

közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívottnak.

Tárgy:

1. A felszámoló bizottság jelentése a felszámolás eredményéről és befejezéséről.
2. A cég törlése iránti intézkedés.

Sátoraljaujhely, 1905. évi március 6-án.

Juhász Jenő,
felszámoló bizottsági elnök.

Eladó

egy pedálos és dupla hangszekrényes, alig használt Schunda-féle cimbalom.

Cím: a kiadóhivatalban.

Liniment. Capsici comp.,
Richter-féle Horgony-Pain-Expeller.

Ezen elismert kitűnő és fájdalomcsillapító bedörzsölésül használt házszer bevásárlásánál, — a mely minden gyógyszerárban kapható, — mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre.



Kifogástalanságért teljes anyagi felelősség!

Az ojtványiskola egész nyáron öntözve lett.

Nagys. Hanák Kolos kir. táblabíró ur szőlőgazdaságából, minden betegség, jégverés és peronosporától mentes, teljesen beérett szőlő-ajtványok kerülnek eladásra. Az alany és ojtógaly teljesen fajtisztaságáért anyagi felelősség vállalatik. Az ojtványok mohásan készültek, ripária portális alanyon.

I. o. Bor-fajok.

Olasz rizling, Erdei, Furmint, Hárslevelű, Museat Alexandriai, Slankamenka Mézesfehér, Burgundi. Ezre 100 frt.

I. o. Csemege-fajok.

Ezerjő, Rákszőlő, Veltelini, Mézes-fehér, Fehér burgundi, Sylváni, Fehér kecske-csecs, Kadarka, Rajnai Rizling, Passatuti, Trimini, Spanyol Muskotály Pincec black (fekete musc.), M. Frontignan, M. Nantes, (legjobb musk. sasza), Arany sasza (Ch de Fontainebeau), Piros sasza, Rózsasasza, Fehér sasza, Tokaji angevine sasza, Korai (Precoce de) Malingre, Victoria, Raisin de Calabre. Ezre 100 frt.

II. o. Fásajtványok.

A fenti összes fajokból olyan kitűnő minőségben, hogy 90—95%-a jótállás mellett megere és kitűnő tőkét ad. Ezre 50 frt.

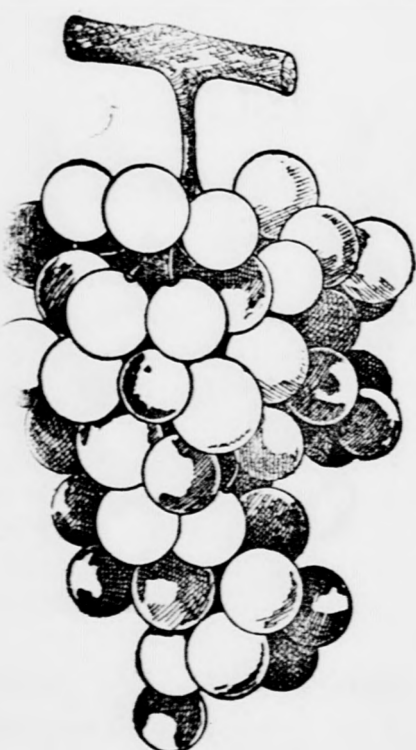
Zöldajtványok.

Mézes fehér, Rizling, Sasza, Oportó, Slankamenka, Ezerjő, „Vegyes borfaj”. Ezre 45 frt.

Gyökeres hazai (2 éves igen erősek.) Furmint, Semillon, ezre 12 frt. Abasár (Hevesmegye) postaállomás, vasut és távirda: Gyöngyös.

Levélcím: Tóth Sándor, Abasár.

„Milleniumtelep” Nagyösz.



Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélyvel és állami felügyelet alatt létesült

236/1905. végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírrá teszi, hogy a sauhelyi kir. járásbírósnak 1900. évi V. I. 227/1. számú végzése következtében dr. Bősörményi Oszkár ügyvéd által képviselt A Budapest Erzsébet városi takarékpénztár javára Barthos József ellen 400 kor. s jár. erejéig 1900. évi március hó 20-án fogantatott kielégítési végrehajtás után felülfoglalt és 1680 koronára becsült következő ingóságok, u. lovak, kocsik, szánszám és löszerszám nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a sauhelyi kir. járásbíró-ság 1905. évi V. I. 223. sz. végzése folytán és eddig összesen 107 kor. 62 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Sátoraljaujhelyben alperes lakásán leendő megtartására 1905. évi március hó 8-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Sauhelyben, 1905. évi február hó 22. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

362—1905. számhoz.

Versenyárgyalási hirdetmény.

Tolesva községében egy esendőrségi laktanya felépítése határozottatván el. A m. kir. állam-építészeti hivatal által készített tervezet szerint építendő laktanya előirányzott költség összege: 12459 korona 93 fillér.

Ezen munka kivételének biztosítása céljából az 1905. évi márczius hó 20-ik napjának délelőtti 10 órájára a község házában tartandó zárt ajánlati versenyárgyalás hirdettetik, — a versenyezni óhajtok felhivattnak, hogy zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a község bírójához adják be, mert a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Táviratilag tett ajánlatok el nem fogadottnak.

Az ajánlathoz, az ajánlati költségösszeg 10%-ának megfelelő bántpénz, vagy óvadékképes értékpapírok esatolandók. Ajánlatot csak az összmunkára lehet tenni.

A vonatkozó műszaki művelet és versenyárgyalási feltételek a jegyzői irodában a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Tolesván, 1905. márczius 4.

Juhász, Hisztay Gyula,
főjegyző. bíró.

25—30 éves

nehány száz üveg köveshegyi

asszu és szamorodni bor

eladó. — Cím a kiadóhivatalban.

Paplak építés.

A bodrogszerdahelyi gör. kath. hitközség egy új paplaknak építését vállalkozás útján óhajtván eszközöltetni, a zárt ajánlatok beadására 1905. márczius 16. napjának délelőtti 10 óráját tűzte ki.

A terv, költségvetés és egyéb ajánlati feltételek a b.-szerdahelyi gkath. lelkészi hivatalban megtekinthetők.

Az ajánlatok feletti döntés jogát — minden kötelezettség nélkül — a hitközség fentartja magának.

B.-Szerdahely, 1905. márc. 3.

Damjanovics Ágoston,
gör. kath. lelkész.



NE VEGYEN
Czimbalmot vagy
Harmóniumot, mig
Reményi Mihály

műhangszerész
legujabb képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik.

BUDAPESTRÓL, Király-utca
45. I. szám.



A párisi kiállításon
aranyéremmel kitűn-
tetve.

Alapított 1886.

Kitűnően belőtt

vadász fegyverek biztos
önvédelmi revolverek

szabályozott és jól hordó szoba- és kerti fegy-
vereket (Floubert) jól és olcsón szállít.

FÖLDES L. puskaműves

Budapest, IV., Múzeum-körút 3.
Régi fegyverek ujjakkal kicserélhetnek. — Javi-
tások olcsón. — Árjegyzék ingyen.

Csodás és biztos hatású arcotisztító és szépítőszerek,
melyek nemcsak hazánkban, hanem az egész világon közkedvel-
ségnek örvendenek a

KRIEGER-féle

Akácia Crème 2 K.
Pouder 1 K.
Szappan 1 K.

Pár nap alatt eltávolít szeplőt, májfoltot, mitesszert stb. Biztos, hogy nem
ártalmas, hanem fiatalítja, szépíti az arcot. Kapható a

„KORONA-gyógyszertárban” Budapest,

VIII. Kálvin-tér (Baross-utca sarok.)

Postai szétküldés naponta.

KATONA BÉLA

OKLEVELES MÉRNÖK

Sátoraljaujhelyen, műszaki és vállalati

*** mérnöki irodát ***

nyitott.

Irodája foglalkozik: birtok felmérésekkel, térképe-
zésekkel, tagosításokkal, parcellázásokkal és a
mérnöki munka körébe tartozó mindennemű tervezésekkel.

Elvállalja: utak, vasutak, hidak és épületek
tervezéseit és építését.

Iroda: Kazinczy-utca 507. (Haas-féle épület.)